

[Poul Møller.]

ringspartierne i deres opfattelse. Jeg tror, vi skal holde os for øje i denne sag, at vi kan lade stenen ligge, men ikke flytte den, ikke foretage et positivt skridt, uden at i hvert fald de 3 største partier her i tinget er enige om det. Hvert af de 3 største partier her i tinget er i stand til at vælte en hvilken som helst positiv løsning. Det er grundlovens udgangspunkt for de beslutninger, vi skal træffe i sagen, og når det er udgangspunktet, at vi skal være enige for at kunne foretage positive skridt, tror jeg, man skal lade alt det mundhuggeri, alt det drilleri og al den polemik ligge. Så skal vi simpelt hen i gang med overvejelser og drøftelser for at se, om vi kan nå frem til en virkelighed, som alle de 3 store partier kan gå med til, og som vi synes er bedst for landet.

Aage Fogh: Må jeg sige til den sidste ærede taler, at hans afsluttende bemærkninger kan jeg give fuld tilslutning. Det var nemlig det, jeg sagde i går, ærede medlem, da jeg begyndte med at sige, at den kendsgerning, at der skal 150 stemmer til for at gennemføre det ene eller det andet, bevirker, at ikke engang de 3 største partier her i salen kan gennemføre det. Enten det ærede medlem hr. Hans Schmidt og de ærede grønlandske medlemmer eller vi andre må med også. Derfor er der ingen grund til at lægge op til en diskussion på den måde, det ærede medlem hr. Poul Møller har gjort det, men navnlig det ærede medlem hr. Per Federspiel gjorde det i går.

Jeg har fået det indtryk ved at høre det ærede medlem hr. Per Federspiel i går og i dag, at i går talte han på partiets vegne; i dag talte han vist på egne vegne. Der er den karakteristiske forskel, at i går havde det ærede medlem lagt sig fast på de seks, han havde i virkeligheden allerede indmeldt os; men med det standpunkt lades alt håb ude, og derfor argumenterede jeg i går, som jeg gjorde, og sagde, at på det grundlag kan ingen afgørelse træffes. Det er ikke, fordi jeg under ingen omstændigheder vil diskutere problemet om de seks, men jeg gør opmærksom på, at hvis venstre har taget det standpunkt på forhånd, er der ingen muligheder. Derfor glæder jeg mig over at kunne konstatere, at det ærede medlem hr. Per Federspiel i dag har sagt, at han er

villig til også på partiets vegne, forstod jeg, at forhandle om alle andre udveje end tilslutning til de seks. Det er det, jeg har sagt gentagne gange, det står jeg ved, det er det, der tjener alle parter bedst, og derfor behøver jeg vistnok ikke at argumentere mere over for de ærede medlemmer hr. Per Federspiel og hr. Poul Møller. Vi er i virkeligheden enige om, at vi skal se at nå frem til et resultat.

Jeg takker de to højtærede ministre for de redegørelser, der er givet. Jeg er ganske enig i det, der er sagt. Jeg håber, at ministrene med stor energi vil fortsætte det arbejde, de er inde i. Efter at jeg har hørt den højtærede økonomiministers tale i går, og efter at jeg har læst referatet af den svenske handelsminister Gunnar Langes tale i Malmø, vil jeg tillade mig at spørge: hvad nøler vi egentlig efter længere i Norden? Jeg synes, tiden er inde til, at vi prøver på at finde samling i Norden, så at vi kunne komme den vej, jeg ønsker, og som er langt stærkere, end vejen over de seks, nemlig samarbejde over de nordiske lande med frihandelsområdet — om det skal have det ene eller det andet navn, er ikke afgørende for mig.

Det vil dog tage nogen tid, og i den tid skal vi lægge vægt på at holde ro på den indre front. Det talte jeg om i går, og det ærede medlem hr. Niels Eriksen, der er repræsentant for i hvert fald mange landbrugsorganisationer, var så venlig at spørge, hvad jeg tænke på.

Jeg skal svare det ærede medlem ganske kort ved at sige, at det, jeg tænker på, er, at landbruget jo desværre er underkastet de kolossale svingninger og derfor har urolige forhold, og at det derfor ville være meget vigtigt, om man kunne træffe visse rimelige ordninger. Jeg skal nævne et eksempel. Hvis man tænker sig, at vi får et katastrofalt kortvarigt fald i smørprisen, forekommer det mig, at det ville være helt urimeligt, om man ikke skulle støtte landbruget i at få en sådan ordening, at et sådant kortvarigt fald ikke fik til følge, at mælkeprisen skulle nedsættes på hjemmemarkedet, ud fra den begrundelse, som jeg også gav i går, at vi i øjeblikket arbejder under et pristal, der er beregnet på grundlag af den højere smørnotering. Det er jeg villig til at diskutere med det ærede medlem og